

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: T. P., narozený dne X,
bytem X,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha 5,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 10. 2022, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 11. 10. 2022, č. j. X se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 21. 7. 2022, č. j. X žalovaná přiznala žalobci invalidní důchod. Na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-město totiž dospěla k závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činí 35 %. Podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, se jedná o invaliditu prvního stupně, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %.
2. Žalobce proti tomuto závěru brojil námitkami, podle nichž žalovaná měla přiznat žalobci

invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně. Žalovaná změnila zcela namítané rozhodnutí ve věci. V řízení o námitkách nechala žalovaná vypracovat posudek svým lékařem, z něhož vyplynulo, že hlavní příčinou nepříznivého zdravotního stavu žalobce spadá pod kapitolu V (Duševní poruchy a poruchy chování), položku 7a (lehké postižení) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje hodnotu 10 %. Lékař žalované zvolil tuto hodnotu bez dalšího navýšení. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění invaliditu podmiňuje pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %. V důsledku tohoto žalovaná žalobci zastavila vyplácení invalidního důchodu.

3. Proti rozhodnutí žalované žalobce brojil žalobou, v níž namítl následující: napadené rozhodnutí obsahuje formální i faktické chyby, ale především vychází z posudku, který je výrazně zkreslený. Žalovaná rozhodla v neprospěch žalobce za jeho nepřítomnosti. Nemohly tak být dostatečně objektivizovány veškeré skutečnosti. Skutková zjištění v námitkovém řízení jsou navíc oproti původnímu řízení účelově změněna. Podle žalobce alkohol není u něho spouštěčem paranoidního jednání. Škodlivé užívání alkoholu bylo naopak následkem prožívání úzkosti a stresu. (Tehdy žalobce nevěděl, že má závažné chronické a nevyléčitelné virové onemocnění jater.) Není dále podle žalobce pravda, že by mu byla v roce 2008 doporučena protialkoholní léčba, kterou neabsolvoval. Žalovaná v napadeném rozhodnutí vyšla z podkladů, které nejsou objektivní. Uplatnění na trhu práce je u žalobce výrazně sníženo kombinací jednotlivých zdravotních postižení. Okruh činností a zaměstnání, kam žalobce nemůže nastoupit (a to i vzhledem k platné legislativě), je široký a zahrnuje dopravu (jednostranná hluchota), sociální služby, stravovací provoz, zdravotnictví, konkrétně pozici sanitáře (kvůli zákonné povinnosti očkování proti viru hepatitidy B). Žalobce dále sdělil, že mu psychiatrické onemocnění znemožnilo nastoupit na pozici vrátného, kam měl nastoupit po dvouletém shánění zaměstnání a odmítání zaměstnavateli. Před již naplánovaným nástupem však nebyl na vstupní prohlídce shledán zdravotně způsobilým.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla následující: přezkum zdravotního stavu žalobce nepotvrdil uvedené námitky, naopak vedl k odůvodnění invalidity prvního stupně. Námitky žalobce shledala žalovaná jako nedůvodné. Z obsahu žaloby zcela jednoznačně vyplynulo, že hlavním důvodem pro její podání je nesouhlas žalobce s medicínským posouzením vlastního zdravotního stavu. S ohledem na tuto skutečnost žalovaná navrhla provedení důkazu odborným lékařským posouzením. Konkrétně žalovaná navrhla důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.

Posouzení věci

5. Napadený výrok rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích výše shrnutých žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobce na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce

poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].

7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č.j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4.12.2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č.j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25.9.2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č.j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č.j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11.11.2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
9. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobce.
10. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly nejméně o 70 %, a proto se v jeho případě jedná o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění. Posudková komise u žalobce shledala postižení, jak ho vymezuje kapitola V, položka 3d vyhlášky o posuzování invalidity, a to v hodnotě 60 %. Byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je schizotypální porucha a abusus alkoholu. U posuzovaného žalobce se jedná o těžké postižení, častější ataky, mezi atakami přetrvává závažná reziduální symptomatika, výkon některých denních aktivit podstatně narušen. Míru poklesu pracovní schopnosti u žalobce posudková komise stanovila **v celkové hodnotě 70 %**, a to navýšením o 10 % podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky vzhledem k tomu, že posuzovaný žalobce není schopen využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, pokračovat v předchozí výdělečné činnosti. Za datum vzniku příslušného stupně invalidity posudková komise určila den 13. 4. 2022, tzn. den psychiatrického vyšetření. Platnost posudkovou komisí stanovena do dne 31. 5. 2025.
11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobce a s lékařskými zprávami předloženými v řízení před soudem. V řízení před soudem byli účastníci seznámeni se složením posudkové komise a s obsahem posudku, přičemž proti nim nic nenamítli. Soud proto posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý.
12. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobce odpovídá 70 %, což podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě třetího stupně, která byla dána ke dni

napadeného rozhodnutí žalované.

Závěr

13. Jelikož žalovaná vycházela z toho, že žalobce není invalidní, bylo její rozhodnutí založeno na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Soud proto její (předmětnou žalobou napadené) rozhodnutí zrušil pro vady podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc jí vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 a 4 s. ř. s.).
14. Žalovaná bude v dalším řízení vycházet ze skutkového stavu zjištěného na základě provedeného dokazování v soudním řízení, tedy **že invalidita třetího stupně žalobce vznikla ke dni 13. 4. 2022 a od té doby trvá** (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
15. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalobce, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalobci však žádné náklady řízení nevznikly nad rámec běžné administrativy. Ani nepožadoval jakoukoliv jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 21. března 2023

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně